

ÕPILASTE TAGASISIDE ON THE OPPOSITE SHORE PROJEKTI TAANI MOBIILSUSNÄDALAST

Minu jaoks olid need viis päeva väga elavad ja elamusrohked päevad. Võib-olla isegi aasta kõige toredamad viis päeva. Taanis käimine aitas mul kogeda elu koolis, kus ööbitakse kodust eemal, kus näeb iga hommik uudiseid ning kus saab 4 korda päevas süüa.

Sellest reisist õppisin, et vastutada tuleb iseenda eest, olla tähelepanelik ja abivalmis. Sain teada, et Taani oli umbes 150 aastat tagasi kaotanud peaaegu kolmandiku oma territooriumist ning palju muud selle sõja, sõdurite ja elamise kohta aastal 1864.

Kõige enam jäävad mulle sellest reisist meelde õhtud, sulgpalli, lauatennist, kitarri, trumme ning paljusid muid asju mängides, mida võiks iga hinna eest korrata. Suur tänu toredatele toa- ja grupikaaslastele, Liile, Helenile, Idale, Patryschale, Georgile ja Kristinele, Joosepile, kes mulle kitarrimängu õpetas ning samuti kõigile teistele, kes kaasas olid ning selle projekti nii lõbusaks ja toredaks muutsid. Suurimad tänud ka sulle Rene, et sa selle projekti kirjutasid ja ellu viisid.

Reis oli väga vahva ja tohutult sündmusterohke. Hakkasin selle lühikese ajaga Taanit tohutult armastama. Õppisin kindlasti rohkem suhtlema ja ennast väljendama, kuigi julgust oleks juurde vaja, kuna päris mitme inimesega ei julgenud suhelda, keda oleks tahtnud paremini tundma õppida.

Sain reisi käigus juurde palju teadmisi, peamiselt 1864. aasta talvel toimunud sõjast. Muuseumis saadud kogemused jäävad mulle alatiseks meelde. Kuid teadmised ajaloost pole ainsad, mis suutsin omandada. Suheldes enda grupikaaslastega, kellega 1864 projekti tegin, õppisin nii mõndagi Taani ja selle elanike kohta.

Reisile minek on alati parim aeg enese kohta õppimiseks. Avastasin näiteks, et ma kipun inimesi väga kiiresti omaks võtma, kuid samas ma ei julge suhelda, isegi kui nad minu jaoks väga huvitavad on.

See reis arendas minus kõige rohkem siiski just suhtlemisoskust, sest kuigi ma taanlastega eriti ei suhelnud, sain meie reisikaaslastega kindlasti lähedasemaks :).

Kõige enam jäävad meelde need taanlased, kes proovisid suhelda meiega ja Taani kaunis loodus. Loodetavasti naasen varsti, sest Taani on justkui teine kodu minu jaoks.

Taanis käimise kogemus aitas mul kindlasti silmaringi avardada ja õppida tundma riiki nimega Taani. Nagu projektid ikka, aitab see mul uut kohta (antud juhul Taanit) tundma õppida. Eriti iseloomulik selle projekti puhul oli ajalooline pool, sest põhiteema oligi ju ajaloo seotud. Ja muidugi andis Taanis käik mulle juurde kogemusi kuidas reisil iseseisvamalt toime tulla.

Õppisin Taanit ja Taani ajalugu tundma. Vabal ajal harjutasin usinasti pinksi ja sulgpalli.

Sain teada, et Taanis on valitsejaks kuninganna ja tegelikult on Taanil ja Eestil mitmeid sarnasusi just ajaloo osas.

Sain enda kohta teada, et inglise keel vajab kindlalt veel palju harjutamist. Ma suudan inimestele oma lause või mõtte selgeks teha, aga seda vahel väga veidral moel, kasutades veidraid sõnu, öeldes vahele eestikeelseid sõnu jne. Just nende eestikeelsete sõnadega panin ma tähele, et kasutasin kogu aeg sõna "nagu". No ma kasutasin seda ikka üsna palju, hoolimata minu püüdlustest seda mitte teha. Lisaks ma ei kujuta ette kui veider see taanlastele tunduda võis.

See reis arendas üsna palju oskust inimestega kiiresti kontakti leida, sest aega oli alla nädala ja inimestega tuli suhelda. Õnneks olid minu rühmakaaslased (taanlased kellega meil põhitegevused olid) väga sõbralikud ja kui isegi võib öelda meiega natuke sarnased. Nendega suhelda ei olnud õnneks väga keeruline. Ja muidugi inspireeris mind see kuidas nad omavahel kõik läbi said. No sellist asja meie klassis küll ei ole, aga eks see ole ka natuke mõistetav, et kui koguaeg inimestega koos oled, siis hakkad tahes-tahtmata rohkem suhtlema.

Ka toakaaslased olid mul sõbralikud ja oskasid mind alati aidata kui mul küsimusi oli. Kuid suhtlemist arendas see reis kohe kindlasti ka eestlastega. Enamus eesti grupikaaslastega ma eriti ei suhelnudki enne reisi, aga nüüd oleme üksteist rohkem tundma õppinud ja hakanud paremini läbi saama.

Isegi õpetajatega suhtlesin reisi jooksul üsna palju ja ma ei mõtle just küsimusi või muresid, millega ma nende poole pöördusin, ma mõtlen just tegevusi nt esimese päeva õhtul viskasime võimlas korvpalli vabaviskeid, või vahel mängisime pinksi, lauajalgpalli või piljardit. Ühel õhtul olime isegi bändiruumis ja jämmisime, kuigi ma ise ühtegi pilli ei oska, siis oli ikkagi lõbus vaadata ja kuulata mida teised teha oskasid.

Meelde jäävad kõige rohkem sõbralikud taanlased, kes tutvustasid meile rõõmsalt oma kooli ja eluolu ning pakkusid meile majutust oma niigi kitsastes tubades. Samuti jäi üsna palju meelde muuseumi külastusest. Muuseumi giid rääkis kuidagi hästi arusaadavalt, et nt kui ta ütles mingi keerulise sõna, siis juba enne kui ma jõudsin oma peas hakata juurdlema mida see tähendada võiks, siis ta juba ütles, "so that means basically" ja seletas selle lihtsamate sõnadega lahti.

Üht teist jäi mulle meelde ka projekti ülesannetest, kuigi mõned asjad olid tehtud ebavõrdselt, sest mõnes ülesandes oli tekst näiteks Taani keeles ja isegi mitte inglise keeles ja siis said ainult taanlased seda ülesannet teha. Kuigi minu rühmakaaslased alguses üritasid meile neid ülesandeid tõlkida, aga siis saime me kõik juba aru, et nad saavad selle ise kiiremini tehtud. Ja loomulikult sain ma oma inglise keele oskuse proovile panna.

Taani projektinädal oli tegus ja naerurohke. Sain teada Taani ajaloost ja sõdadest. Päril huvitav oli käia sealses sõjamuuseumis, kus osalesime erinevates praktilistes töötubades, mille käigus sain aimu milline oli sõdurite elu. Peamine aasta, millest räägiti oli 1864, millal leidis aset sõja lõpp. Kuna projektis oli põhiteemaks ajalugu, arendas see minus huvi ajaloo vastu, mida ma poleks osanud arvata.

Tegime palju grupidoid ja nende käigus õppisin olema kannatlik ja mõistev. Taani projekt avardas mu silmaringi koolide ja inimeste kohta. Nägin, kuidas kooliõpilased elavad ühiselamutes ning kuidas nad omavahel läbi saavad. Iga õhtu oli ka vaba aega ja võimalus mängida piljardit, lauatennist, laujalgpalli ja kasutada võimlat. Selle käigus leidsin huvi piljardi vastu.

Mulle meeldis Taani juures kui mõnus oli seal õues jalutada ja kuidas Taani tänavad välja nägid. See kõik oli hubane ja rahulik. Taanist jäävad mulle kõige rohkem meelde inimesed, kes olid sõbralikud ja jutukad.

See kogemus andis mulle aimu kuidas õpivad noored taanis "internaatkoolis", nende igapäevaelu, hobide ja lemmikute kohta (muusika, filmid, raamatud, riietumisstiil jne).

Ma õppisin kohanema erinevates oludes ja arvestama rohkem teistega.

Ma sain teada Taani 1864 aasta sõja kohta palju rohkem asju mida ma varem ei teadnud.

Ma sain rohkem teada iseenda ja lennureiside kohta. Selle kohta, et mulle sobib ülesärkamiseks hommikune jalutuskäik.

See õpetas arvestama teiste olude ja tingimustega.

Mulle jääb enim meelde teiste eestlastega veedetud vaba aeg, toad kus me ööbisime ja Taani ajalugu.

Ma sain arendada enda inglise keelt ja suheld uute inimestega. Nägin, kuidas õpivad minuvanused õpilased teistest riikidest. Sain palju uusi teadmisi 1864. aasta sõja kohta. Reisikaaslased olid ülimalt lahedad ja kogu reisil oldud aeg oli tore ja nalja täis. Oma ülejaanud mõtteid ei oska ma kahjuks kuidagi sõnastada.

Mulle meeldis väga Taanis veedetud nädal, kuna vahepeal on huvitav vaadata kuidas käib elu käib väljaspool Eestit. Milline on koolielu mujal, millised on teised rahvad, millised kombed neil on. Õppisin palju Taani ajalugu ja inglise keeles suhtlemist. Mulle meeldisid väga sealsed söögid ja vaba aja tegevused ja Taani ajalugu oli ka huvitav.

Viibides Taanis sain aru, kui kohutavalt tore on vahel minna kuhugi mujale ja avastada uusi asju. Mineku päeval ei saanud ma eriliselt aru, et midagi nii suurt ja muud sellist tuleb ette, kuid olles juba Taani lennujaamas mõistsin et appi jälle uued inimesed ja kogemused. Selline mõte pani mind korra ehmuma, aga nähes kõike ilu mida Taani endas peidab, rahunesin ma suhteliselt kiiresti.

Kooli kohale jõudes olin hämmingus, kuna kõik oli nii ilus ja neil oli kõik olemas mida hing ihaldab. Ometi ei näinud ma õpilaste silmis seda rõõmu asjadest, vaid pigem rõõmu üksteisest ja palju lähedust, mis tavalise eestlase kohmetuks teeb. Analüüsid vahel inimesi enda ümber, sain ma suhteliselt hästi aru et elu polegi nii halb ja isegi mu inglise keele oskus, mida ma arvasin olevat halb, oli üpriski hea.

Kindlasti meeldis mulle kogu see nädal, mis me seal olime, kuid oli ka asju mis häirisid.

Nimelt:

*koristamata toad (ämblikuvõrgud ja ämblikud igal pool ja liigne tolm)

*söökla halvasti pestud nõud

*liiga palju tegevusi (juba lõunal vajus õrnalt silm looja, kuna varajane ärkamine ja 4-6-ni tegevused)

Kuna ma mainisin söökla halvasti pestud nõusid, siis selle kohal tahaks mainida et söök ise oli lausa suurepärase.

Kokkuvõttes enda kohta – see reis arendas minus kindlasti koristamise oskust ja arusaamist selle vajalikkusest. Samuti tõi see reis juurde kõvasti julgust.

Lisaks olid meil väga toredad õpetajad kaasas ja veelgi toredamad õpilased kellega sai igal õhtul palju naerda. :)

Minule üldjuhul meeldis see väga. Meeldis, et me tegime palju huvitavaid asju ja et seal olid nii armsad ja toredad õpilased, kes meid soojalt vastu võtsid, vähemasti mind.

Ma õppisin sellelt reisilt seda, et kõigi vastu peab olema väga viisakas ja tore, siis ollakse ka sinu vastu samasugune. Seda õppisin, kuna neljapäeva õhtul sain ma seal väga heaks sõbraks ühe poisiga, kes oli nii ääretult tore jne.

Mulle väga meeldis milline õhkkond seal oli. Meelde jäi ka see fakt, et nad pole enamjaolt kunagi haiged, mis oli huvitav mingis mõttes :). Samuti meeldis mulle, et seal oli vabaaja veetmise maja, peamaja ja õppimismaja. See oli väga tore ja huvitav kogemus.

Samuti jäi meelde mulle see hommikune kõnd, mis oli jällegi huvitav ja uus. Võibolla oli veidi imelik, et see direktor seal põhismõtteliselt kuskil urkas istus jne, kuid see oli siiski huvitav.

Lõppkokkuvõttes oli see reis super ja ma jäin kõiki igatsema ja seda imelist õhkkonda seal.

Taanis käisin ma esimest korda elus ja mulle jäi sellest väga hea (ja kallid) esimene mulje.

See kogemus andis mulle juurde enesekindlust rääkida inimestega avatumalt kui enne ning olla võimalikult sotsiaalne. Õppisin, et taanlased on väga rikkad, kuna nad suudavad oma lapsed sellisesse kooli saata ja nad on väga sõbralikud nii uustulnukatega kui ka omadega.

Nad peavad väga rangelt kinni reeglitest, mis on muidugi hea. Sellel reisil sain tohutult palju teada Taani sõjast 1864. aastal ja minu rühmakaaslane rääkis mulle palju ka Taani igapäevaelust. Mulle õpetati paar taanikeelset sõna ka pealekauba.

Mulle meeldis, et seal oli mõeldud väga palju õpilaste heaolu peale ning sellepärast oli seal palju "hängimise" kohti ning 5 korralikku söögikorda päevas. Õppisin enda kohta et ma peaks natuke oma inglise keelt lihvima ja sain endale palju kaasmaalastest uusi sõpru, kellega olid need koos veedetud viis päeva fantastilised.

See reis arendas minus kindlasti inglise keele oskust kui ka suhtlemisoskust. Reisi algul ei julgenud taanlastega (ega mõnede eestlastega) veel nii vabalt rääkida, reisi lõpuks olid aga kõik nagu vanad tuttavad.

Kindlasti jääb mulle sellest reisist kõige enam meelde kaaslastega hea aja veetmine, Taani tohutud toidukogused, taanlaste erilised hääded ja hommikune uudiste vaatamine :). Kui tekiks võimalus külastaksin kindlasti uuesti.